

Kleuters van de kolonie

Theater Guy Cassiers en Lazarus tonen witte kolonialen van hun kleinste kant in de satirische wraakorgie 'Bagaar'.

Bagaar
Toneelhuis &
Lazarus
Op tournee tot 12/6.
★★★★☆

Bagaar – een Vlaams woord voor 'ruzie' – is geïnspireerd op de thriller *Coup de torchon* (1981) van Bertrand Tavernier, die zelf de mosterd haalde bij *Pop. 1280* (1964) van 'de Amerikaanse Dostojevski' Jim Thompson. Bij zo'n eretitel verwacht je wel wat inzicht in de instincten en psychologische diepten van de mens, en die moeten ook de maatschappelijke knoeiboel in deze komedie naar een betekenisvol niveau tillen.

In tegenstelling tot Tavernier, die zijn film situeerde in het Afrika van voor de Tweede Wereldoorlog, houdt *Bagaar* het op 'een samenleving die heel erg veel op de onze lijkt'. Te midden van een eiland voeren enkele kolonialen het gezag over zogenaamde 'vluchters'. 'Op hun beloop zijn de dingen het schoonst', vat chef Lucien zijn beleid samen. De politieman

zwaait officieel de plak maar ondergaat in de praktijk de seksuele en bloederige grillen van zijn medeburgers. Gepest en vernederd zal hij transformeren tot een wraakengel die de zuipschuiten, scheefpoepers en moordmachines richting afgrond dirigeert.

Ongewone match

In deze samenwerking vinden de sterk visuele theatertaal van Toneelhuis-leider Guy Cassiers en de lichtvoetige speelsheid van Lazarus elkaar. Het resultaat is een flitsende montage van groteske taferelen, waarin onder meer Koen De Graeve en Charlotte Vandermeersch gretig karikaturen neerzetten. Deze acteurs zijn uitstekend op elkaar ingespeeld. Hun maniertjes, hun geflirt, hun geaffecteerde Frans en stotterende Engels: in

het claustrofobische decor zijn ze even tragikomisch als beklemmend.

Maar *Bagaar* is ook een ongewone match tussen verschillende werkwijzen. Cassiers is een regisseur pur sang, het collectief – met Pieter Genard als coregisseur – durft zijn stukken tot ver in het productieproces te herschrijven. Toont die clash zich hier?

In elk geval laat de voorstelling ons wat onverschillig achter, en krijgen we de indruk dat ze nog niet al haar potentieel heeft vervuld. Zo is het jammer dat Luciens transformatie slordig oogt en dat de politieke context van dit verhaal op de achtergrond blijft. Meer verdieping daarin had de inzet van *Bagaar* vast scherper kunnen stellen. Nu boeit het stuk wel als zwarte komedie over navelstaarderige rijkelui, maar blijft de sociale analyse steken achter de lollige façade.

GILLES MICHIELS

'Bagaar' zit vol groteske taferelen. © Kurt Van der Elst